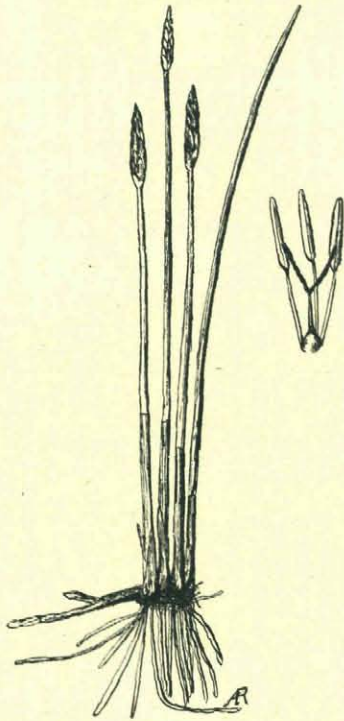

Allerlei grassen, cypergrassen en biezen tieren hier welig. Phalaris en Phragmites steken boven alle uit, tusschen zich plaats latend voor Heleocharis en Carexsoorten. Op sommige plaatsen groeit de eigenaardige Scirpus sylvaticus, Pulicaria dysenterica, Rhinanthus major, Epilobium en Lythrum geven wat kleur tusschen al dat groen.

Iets eigenaardigs is het volgende: vele exemplaren van Carex disticha en bezitten bladeren met *fraai gele dwarsbanden*. Opmerkelijk is het, dat deze banden zich bijna alleen bij de Cyperaceën vertoonen en hiervan weer uitsluitend bij vermelde Carex-soorten. Bij de andere Carex-soorten zooals flacca, acuta, riparia e. a. is het niet het geval.

Nadat we de Maasoever een eind gevolgd hadden, stonden we plotseling voor een onafzienbaar groen tapijt van Caltha palustris. De grond was hier vet en drassig, zoodat we voorzichtig moesten te werk gaan. Op de Calthabladeren vele exemplaren Prasocuris Phellandrii, een mooie Chrysomelide, donkergroen met gele lange strepen, en die de Caltha's zoo graag scheen te lusten, dat vele planten kaal gevreten waren. Tusschen de planten vele Bembidium-soorten. Onder een steen vonden we Chlaenius Schranki, een fraaie blauw-groen iriseerende loopkever. Dat we hier in het echte kikkerland waren

Heleocharis palustris.

beweest het groote aantal dezer dieren, die voortdurend voor onze voeten opsprongen. Ook trof ons het groote aantal landwantsjes, dat we daar vonden, slanke zwarte diertjes met zeer lange, dunne pooten, en die met evenveel gemak over het wateroppervlak kuieren als over den slijkerigen bodem. Achter dit moeras, zooals we het doopten, een rij knotwilgen, aan wier voet we Carabus granulatus, en op welks toppen we vele fraaie bladmossen vonden.

Toen gingen we een eind den dijk langs. Op de brandnetels zaten de verschillende Phyllobius-soorten, fraaie goudgroen glanzende snuitkevers, waarvan de geschubde dekschilden ons ook moesten dienen voor microscopische preparaten. Ook zagen we op brandnetels Panagaeus Crux-major, een prachtig zwart met vuurrood gevlekte loopkever, die tegelijk hier zeer zeldzaam voorkomt. De sinjeur liet zich echter bij onze nadering heel eenvoudig vallen en was niet meer terug te vinden. Wij hopen deze soort echter nog te vangen. In de vele plakaten half gedroogde koemest vonden we vele Aphodius en Cercyon-soorten, mestkevers, die hun naam niet ten onrechte dragen. Ook vele kortschilden als Philonthus splendens. Op het gras vonden we de donker en de lichtblauwe Meiworm, Meloe proscarabaeus en Violaceus, die in onze met benzinedamp verzadigde fleschjes spoedig in een hevig bloedbad den dood vonden. Ook werden verschillende Coccinellensoorten buitgemaakt.

Zodoende was het tijd terug te keeren. We stapten stevig langs de met Ononis, Agrimonia, Daucus, Scrophularia, Brandnetels enz. dichtbewassen dijk. De voornaamste oorzaak van onze haast was de dreigende lucht, die achter ons op kwam zetten. Juist toen we op de Maasbrug waren, begon het te druppelen, hetgeen spoedig in een waren tropischen regen overging, die iedereen doorweekte, behalve eenige uitverkorenen zooals wij, die nog een plaatsje hadden kunnen vinden in de volle paardentram.

G. VAN ROON EN A. RECLAIRE.

Een mooie en zeldzame Grassoort.

Langzamerhand ben ik veel belang gaan stellen in het Berg-Beemdgras (Poa sudetica), dat op enkele plaatsen van ons land voorkomt. De heer Kok Ankersmit heeft het voor 't eerst gevonden in een eikenbosch bij Gorsel; zelf heb ik het geluk gehad, het aan te treffen op het landgoed Roobrug bij Diepenveen en ook in groot aantal in het Koninklijk Park van het Loo, een van de schoonste plekken van ons land en een waar lustoord voor de liefhebbers van vogels, insecten, boomen en bloemen, mossen en paddestoelen.

Op Roobrugge stond het gras onder eeuwenoude beuken in een hoekje, waar nooit gewied of gemest of geplant is, dus zooals we dat noemen „echt wild“. Op 't Loo vond ik het ook eerst op dergelijke plekken, hier en daar alleen staand. Maar bij een nauwkeurig onderzoek vonden we een gedeelte, waar onder eeuwenoude beuken en kastanjes een vlakte van een paar honderd vierkante meter groot er geheel mee bedekt was.

Die ontdekking vervulde ons met eenige bezorgdheid; ik had den heer Kok Ankersmit als eerste

Berg-Beemdgras. *Poa sudetica*.
Links: doorsnede van de halm met bladscheede.

ontdekker er bij gehaald, zooals ik hem ook het terrein in Diepenveen had geweest.

Hier bij dien grooten rijkdom beekrop ons 't vermoeden, dat het misschien gezaaid zou zijn, en dadelijk begonnen we ons onderzoek en deden navraag bij alle park- en tuinbeambten, die er iets van weten konden.

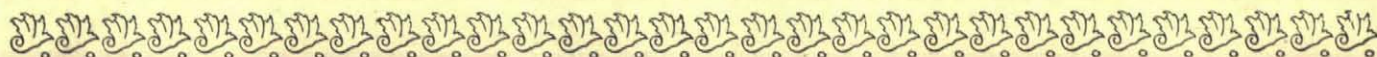
Het bleek ons, dat 't gras werkelijk niet gezaaid was. *Poa sudetica* komt ook in de prijscouranten van zaadhandelaars niet voor, 't wordt nooit gezaaid en allermint in koninklijke parken. Wel was op de plek, waar 't nu zoo welig stond, de grond met kunstmest bewerkt, om het mos te weren, en 't is mogelijk, dat zodoende met Stassfurter bergaarde tegelijk het gras is ingevoerd. De *Poa sudetica* van 't Loo wordt daardoor min of meer suspect.

Maar die van Roobrugge is echt en die van Gorsel ook en ik twijfel er niet aan of andere plaatsen in het oosten van ons land zullen dit gras, dat in de Midden-Europeesche bergen thuis hoort, maar overal verspreid ook in de vlakke voorkomt, nog wel opleveren.

In alle jaargetijden is het te kennen aan zijn frisch groene bladeren, die wel een centimeter breed zijn en uitloopen in een stompen, toegevouwen punt. Bovendien zijn de bladschelden, die den bloeihalm omgeven, afgeplat en aan weerszijden gevleugeld, terwijl de stengelbladeren nog weer korter — betrekkelijk dus breeder, zijn dan de wortelbladeren. Deze laatste komen tweemaal in 't jaar uit den wortelstok te voorschijn en dan zijn die van 't vorig halfjaar alweer verdord, zoodat iedere pol altijd voor de helft uit frisch groene en verdorde bladeren bestaat. Hierdoor is het gras totaal ongeschikt voor gazonplant, daar het er altijd min of meer slordig uitziet. De halm wordt bijna een meter hoog en draagt een rijken bloempluim.

Ik hoop, dat onze lezers dit mooie gras nog op andere plaatsen aantreffen; je kunt er stellig van op aan, dat 't daar mooie, oude, eerwaardige boschplekjes zullen wezen.

JAC. P. THJSSE.

Vragen en Korte Mededeelingen.

HET WANDEL-HERBARIUM

heeft voor eenige weken zijn tocht door het land begonnen.

Dringend worden de kijkers verzocht, den termijn niet te overschrijden, opdat ook de laatste ontvanger tevreden zij. Ik verneem, dat er reeds vertraging is; kon deze worden ingehaald, dan zouden stellig

de nog wachtenden zich daardoor verplicht gevoelen.

Mijn vriendelijk verzoek is verder, dat men mij van de ontvangst onmiddellijk kennis geve; ik kan dan bij uitblijven van bericht onderzoek doen.

J. JASPERS JR.

Plantage Lijnbaansgracht 11

Amst. 28 Febr. 1901.